॥ वसिष्ठोपदेशः॥

वसिष्ठ उवाच

आत्मा नित्योऽव्ययः शुद्धो जन्मनाशादिवर्जितः॥९५॥ शरीरं जडमत्यर्थमपवित्रं विनश्वरम्। विचार्यमाणे शोकस्य नावकाशः कथञ्चन॥९६॥ पिता वा तनयो वाऽपि यदि मृत्युवशं गतः। मूढास्तमनुशोचन्ति स्वात्मताडनपूर्वकम्॥९७॥ निःसारे खलु संसारे वियोगो ज्ञानिनां यदा। भवेद्वेराग्यहेतुः स शान्तिसौख्यं तनोति च॥९८॥

जन्मवान् यदि लोकेऽस्मिन्स्तर्हि तं मृत्युरन्वगात्। तस्मादपरिहार्योऽयं मृत्युर्जन्मवतां सदा॥९९॥

स्वकर्मवशतः सर्वजन्तूनां प्रभवाप्ययौ। विजानन्नप्यविद्वान् यः कथं शोचति बान्धवान्॥१००॥

ब्रह्माण्डकोटयो नष्टाः सृष्टयो बहुशो गताः। शुष्यन्ति सागराः सर्वे कैवास्था क्षणजीविते॥१०१॥

चलपत्रान्तलग्नाम्बुबिन्दुवत्क्षणभङ्गुरम् । आयुस्त्यजत्यवेलायां कस्तत्र प्रत्ययस्तव॥१०२॥

देही प्राक्तनदेहोत्थकर्मणा देहवान् पुनः। तदेहोत्थेन च पुनरेवं देहः सदात्मनः॥१०३॥

यथा त्यजित वै जीर्णं वासो गृह्णाति नूतनम्। तथा जीर्णं परित्यज्य देही देहं पुनर्नवम्॥१०४॥ वसिष्ठोपदेशः 2

भजत्येव सदा तत्र शोकस्यावसरः कुतः। आत्मा न म्रियते जातु जायते न च वर्धते॥१०५॥

षङ्मावरहितोऽनन्तः सत्यप्रज्ञानविग्रहः। आनन्दरूपो बुद्यादिसाक्षी लयविवर्जितः॥१०६॥

एक एव परो ह्यात्मा ह्यद्वितीयः समः स्थितः। इत्यात्मानं दृढं ज्ञात्वा त्यक्तवा शोकं कुरु कियाम्॥१०७॥

तैलद्रोण्याः पितुर्देहमुद्गृत्य सचिवैः सह। कृत्यं कुरु यथान्यायमस्माभिः कुलनन्दन॥१०८॥

॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे अयोध्याकाण्डे सप्तमे सर्गे वसिष्ठोपदेशः सम्पूर्णः ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Vasishthopadesha.

🔁 generated on January 19, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io StotraSamhita | Credits